

ΤΟ ΑΣΤΥ

ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φύλλου εἰσέρχεται εἰς τὸ τέταρτον αὐτοῦ ἔτος. Ὀλίγαι λέξεις, αἵτινες δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀνακεφαλαίωσις σύντομος τοῦ παρελθόντος καὶ σύντομον ἅμα πρόγραμμα διὰ τὸ μέλλον δὲν θὰ φανῶσιν ἰσως περιτταί εἰς τοὺς εὐμενεῖς ἀναγνώστας.

Τρία ἔτη συνεπληρώθησαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του. Τρία ἔτη παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας καὶ ἦν ἐδημοσιεύθη ὁ πρῶτος ἀριθμός, ἐνῶ ἀντήχουν οἱ πολεμικοὶ κραιπνές καὶ ἐδρόντων εἰς τὴν κατεδικασθεῖσαν Πνύκα τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος οἱ Δημοσθένεις τῶν συλλαλητηρίων. Καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ὁσάκις ἀναδιφῶμεν τὰς σελίδας τῶν τριῶν συμπληρωθέντων τόμων μετὰ συμπλοῦς περιεργείας καταλαμβάνομεθα ὑπὸ ἐκπλήξεως. Τί κυκλῶν πραγμάτων καὶ προσώπων! Τί πινακοθήκη ἀτελεύτητος! Τί ἄλυσος μακρὰ περιστάσεων! Τί ἐναλλαγὴ ποικίλων ἐπεισοδίων. Ὁ ἐθνικὸς βίος τοῦ τριετοῦς αὐτοῦ διχαστήματος, ἐν ταῖς ποικίλαις αὐτοῦ πολιτικαῖς καὶ κοινωνικαῖς φάσεσιν, ἐν τῇ φυσικῇ αὐτοῦ ἐξελίξει κατοπτρίζεται πιστῶς εἰς αὐτὰς τὰς σελίδας, ὅπου μία μορφή ὑπενθυμίζει μίαν ἱστορίαν καὶ μία γελοιογραφία, ἐν ἱλαρὸν ἐπεισόδιον καὶ ἐν ἐπίγραμμα ἢ ἐν λογοπαίγνιον μίαν συγκίνησιν παρελθούσαν, μίαν περίστασιν ἐφ' ἧς συνεκεντροῦτο τὸ ἐξατμισθὲν πλεον τοῦ κοινοῦ ἐνδιαφέρον. Ὅλην αὐτὴν τὴν κίνησιν τὸ ΑΣΤΥ τὴν παρηκολούθησε πιστῶς, σταθμὸν πρὸς σταθμὸν, ἀγρύπνως, ἀπαθῶς, πότε μὲ ἐν σκῶμμα, πότε μὲ μίαν παρτήρησιν, ἄλλοτε μὲ μίαν παρωδίαν, προσπαθοῦν ν' ἀκολουθῇ τὴν ἴσῃν ὁδὸν καὶ νὰ μὴ ἐμπέσῃ οὔτε εἰς τοῦ φατριασμοῦ τὰ τέλματα, οὔτε εἰς τῆς χυδαίας προσωπικῆς σατύρας τὰς τριβόλους, προσπαθοῦν καὶ ἐπιτυχῶς νὰ εἴναι πάντοτε ἐνήμερον εἰς ὅλα καὶ μὴ φειδόμενον πρὸς τοῦτο οὔτε κόπων, οὔτε δυσκαναλόγων δαπανῶν. Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βασιλευσούσης ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας ἀνωμαλίας καὶ ὑπὸ τὰς ἀστόργους συνθήκας ὑφ' ἃς ὁ τύπος ἐν γένει διατελεῖ, τὸ κατόρθωμα τοῦτο δὲν ἦτο μικρόν, ἡ ἠθικὴ δὲ ἐκτίμησις, ἂν οὐχὶ ἡ ὅσον ἔδει γενναία ὑποστήριξις, τοῦ κοινοῦ παρέχει τὴν βεβαιότητα καὶ τὴν παρηγορίαν, ὅτι ἡ σημασία τοῦ ἔργου ἡμῶν δεόντως ἀνεγνωρίσθη.

Ὅλα ἦτο κατὰ τὸ παρελθόν ἡ πορεία τοῦ ΑΣΤΕΟΣ τοιαύτη ἔσται καὶ κατὰ τὸ μέλλον· εἰς ταῦτα συνοψίζεται τὸ ἡμέτερον πρόγραμμα. Χωρὶς δὲ νὰ ἐπεκταθῶμεν εἰς ἐπαγγελίας πομπῶδεις, ἃς κατὰ σύστημα ἀείποτε ἀπεφύγομεν, δηλοῦμεν μόνον, ὅτι ἐπειδὴ συμπίπτει τὸ ΑΣΤΥ νὰ ἐγκαινίξῃ τὴν ἐναρξιν τοῦ τετάρτου αὐτοῦ ἔτους ἐν ἡμέραις ἐορτῶν καὶ πανηγύρεων ἐκτάκτων καὶ συρροῆς ἐπισήμων ξένων ἐν τῇ πόλει μας, οὐδὲν θέλει παραλείψει ὅπως παρακολουθήσῃ ὅσον οἷόν τε πιστῶς τὴν κίνησιν ταύτην, χάριν κυρίως τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν του, παρ' ὧν ὅμως δικαιοῦται νὰ προσδοκᾷ ζωηροτέραν ὑποστήριξιν.

Ἐν τέλει τὸ ΑΣΤΥ καθήκον αὐτοῦ θεωρεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὰς ζωηρὰς εὐχαριστίας του εἰς τοὺς προσφιλεῖς αὐτοῦ συνεργάτας, οὐ μόνον ἐκείνους ὅσοι κατ' ἐβδομάδα κοσμοῦσι τὰς στήλας του διὰ τῆς εὐφυοῦς καὶ τερπνῆς συνεργασίας των, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολλοὺς ἐκείνους συμπολίτας μας, ὧν περιττὸν ν' ἀναφέρωμεν τὰ ὀνόματα, οἵτινες διὰ τῆς πολιτείας των, διὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων των παρέχουσιν ἐργασίαν ἱλαρὰν εἰς τε τὴν μολυβδίδαν καὶ εἰς τὴν γραφίδα τῆς συντάξεως.

ΒΟΥΛΗ

Νέα εὐτυχία καὶ χαρὰ μεγάλη...
οἱ κλεινοὶ πατέρες ἔρχονται καὶ πάλι.
Τὴν δεκάτην τρίτην τοῦτου τοῦ μηνὸς
πέρνει τὸ κουδοῦνι ὁ Ἀγγερινός.

Συγκαλοῦν μὲ βίαν καὶ τοὺς βουλευτὰς
γὰρ τὰ λάθουν μέρος εἰς τὰς ἐορτάς,
καὶ καινούριον γῶρα ἔστρωσαν χαλὶ
καὶ ἔλειψε ἡ βροῦμα καὶ ἀπὸ τῆ βουλή.

Οἱ κλεινοὶ πατέρες ἔρχονται μὲ φόβον,
ἔρχονται καὶ πάλι τὰ σοφὰ κεφάλια,
νὰ πατήσουν τῶρα σὲ χαλὰ καὶ καινούριον
καὶ τὰ τὰ γεμίσουν, μὲ φτυσζαῖς καὶ σάλια.

Ἠρόδοτος εἰς ἑλα, σ' ἑλα προκοπή,
χεὶρ προνοίας θείας τοῦ Ρωμηοῦ διέπει,
ὁ Τρικυπὴς τέλο ἔστρωσε ταπί,
μόν' ὁ Δελιγγιάννης περιττὸ τὸ βλέπει.

Νέαι βελτιώσεις ἔχουν τὰ γενοῦν
ὅσα ἐντὸς τῆς σάλας καὶ τοῦρητηρίου,
ἑλα εἰς τὸ ἔθνος νέα θὰ φανοῦν
καὶ ἡ Ροζοῦ ἐκείνη τοῦ Βουλευτηρίου.

Φθάνουν οἱ πατέρες γὰρ τὸ βασιλεῖ...
στρώσετε καὶ ἄλλα πλούσια χαλὰ.
Τὴν δεκάτην τρίτην τοῦτου τοῦ μηνὸς
πέρνει τὸ κουδοῦνι ὁ Ἀγγερινός.

Σουρ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας μίαν εἶχον εὐχὴν, ν' ἀπαλλαγῶσι τοῦ καύσωνος, ὅστις ἐπέδραμεν εἰς τὸ φθινόπωρον, ὡς ἐάν ἦτο λωποδύτης — εἶνε παρομοίωσις τῆς ἡμέρας — καὶ ἀφῆρεσε πᾶσαν σκέψιν ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὰ ὀχληρὰ ἔντομα, τὰ θερινὰ θέατρα καὶ τὰς ὑπαιθρίους ἀοιδούς, τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κ. Κρίσπη. Εὐτυχῶς ὅμως ἔπεσεν ὀλίγη βροχή, ἥτις ἐδρόσισε τὸ αὐχμηρὸν ἔδαφος καὶ ἡ ὁποία εὐτυχῶς δὲν ἦτο τόση, ὥστε νὰ μεταβάλλῃ τοὺς δρόμους εἰς βόρβορον, διότι ἀλλοίμονον τότε θὰ ἠδυνάμεθα ἀφόδως νὰ εἰπώμεν

εἰς τοὺς ἀναλαβόντας τὰ τῶν ἐορτῶν : λίσπη ἡ δουλεία σας.

✱

Ἦρχισαν λοιπὸν νὰ συγγέωσι καὶ οἱ ἐπίσημοι ξένοι διὰ τὰς ἐορτὰς καὶ πρῶτος ἦλθεν ὁ Διαδόχος τῆς Δανίας, ὅστις ἀμέσως ἔκαμεν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν κ. Τρικούπην. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν, ἐπομένως δὲν ἦτο δαρεϊκὴ, τὸύνκντιον ὅμως ἡ πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἦτο... ἰδανικὴ.

✱

Αὐτὸ ἐτάραξε πολὺ τοὺς κύκλους τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ μία μάλιστα ἐφημερὶς ἔγραψεν, ὅτι πρέπει νὰ τὸ συλλογισθῇ καλῶς. Ἐκ τῆς προηγουμένης πορείας τῆς ἀντιπολιτεύσεως δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι θὰ συνέλθῃ αὕτη ἐντὸς ὀλίγου καὶ θὰ τὸν κηρύξῃ ἀνήλικον.

✱

Εἶνε ὅμως ἀπελπιστικόν! Τὸ πρῶτον ποτήριον τὸ ὁποῖον ἐδοκίμασεν ὁ κ. Δηλιγιάννης μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Βασιλέως εὐρέθη... βιδάνειον.

✱

Καὶ αἱ προπαρασκευαί διὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα ἤρχισαν πυρετωδῶς· πιστώσεις πολλαὶ ἐδόθησαν, ὡς ἐὰν πρόκειται περὶ ξενοδοχείου ἢ παντοπωλείου, καὶ ὁ κ. Δήμαρχος ἐργάζεται μετὰ ζήλου, ὅπως φανῇ ἀντάξιός τῶν προσδοκίων πάντων. Εἰς ἐν ὅμως εὐρέθη ἀνακόλουθος, κατὰ τὴν γνώμην ἐκλογέως, πῶς δηλαδὴ αὐτὸς ὁ τόσον ὑπερμαχήσας τῶν δημοκρατικῶν ἰδεῶν περιποιεῖται τῶρα ἐξαιρετικῶς τὸ Σύνταγμα. Ἡμεῖς τῷ συγχωροῦμεν αὐτὴν τὴν ἀνακολούθιαν, ἐὰν ὅσῳ τὸ δυνατόν ταχύτερον καλυφθῶσιν οἱ χαίνοντες ἐκεῖ ἀπειλητικῶς λάκκοι.

✱

Ἐκτὸς ὅμως τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἤρχισαν νὰ καθαρίζωσι καὶ εὐπρεπίζωσι τὴν Πύλνιν τῆς Ἀγορᾶς καὶ τὴν Πύλνιν τοῦ Ἀδριανοῦ. Ἦδη ὑπολείπονται ἡ Ὑψηλὴ Πύλη, ἡ Ἱερὰ Πύλη καὶ οἱ πῖλοι... ἐκεῖνων οἱ ὅποιοι θὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς κύοφορουμένας χιλίας τούλάχιστον ἐπιτροπίας.

✱

Καὶ μία πρότασις.

Ἐνεκα τῶν ἐορτῶν δὲν θὰ ἔκαμεν καλὰ ἡ Δημαρχία ν' ἀνάψῃ καὶ τὸ Φανάρι... τοῦ Διογέους, Τὸν Φανὸν τοῦ κ. Χαρατζῆ ἀναλαμβάνομεν ἡμεῖς.

✱

Ὅπωςδὴποτε ὅμως μεγάλως θὰ χάσωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ ἐορτὴ ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν Δημάρχων, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ γίνῃ αὕτη ἡ θυσία διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὸ ἀξίωμα τοῦτο τὴν ὑψηλὴν του σημασίαν.

Οἱ Δήμαρχοι δὲν θὰ προσκληθῶσι κατὰ τὰς ἐορτὰς ταυτάς, διότι θὰ προσκληθῶσιν εἰς τοὺς γάμους τοῦ Διαδόχου αἱ δὲ συχναὶ προσκλήσεις καταβιβάζουσι πολὺ τὸ ἀξίωμα. Ἡ σκέψις αὕτη εἶνε ὀρθή, ἀφοῦ μάλιστα δὲν ἐπίκεινται καὶ βουλευτικαὶ ἐκλογαί.

✱

Εἴμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν μετὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν

νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν δήμων αἱ ἐορταὶ θὰ γίνωσι δηροτελεῖς ;

✱

Πολλοὶ μᾶς διεβεβαίωσαν, ὅτι αἰτία τοῦ νὰ μὴ προσκληθῶσιν οἱ Δήμαρχοι δὲν ἦτο ὁ φόβος μὴ καταπέσῃ τὸ ἀξίωμα ἐκ τῆς ὑψηλῆς του περιωπῆς, ἀλλ' ἡ συμπεριφορὰ αὐτῶν τούτων κατὰ τὴν ἐνηλικίωσιν τοῦ Διαδόχου. Πλεῖστοι ἐθεώρησαν καλὸν νὰ ἔχωσιν ἐνθύμημά τι τῆς ἐορτῆς ἐκείνης καὶ τὴν ἐπομένην τὰ Ἀνάκτορα εὐρέθησαν ἄνευ ἐπιτραπέζιων σκευῶν, ἄλλοι ἔδειξαν ὀρεξιν μαρτυροῦσαν νηστείαν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐζήλευε καὶ αὐτὸς ὁ αἰμνηστὸς Τάννερ καὶ οὐχὶ ὀλίγοι ἔδειξαν ἀβρότητα περισσοτέραν ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς συζητοῦντας περὶ χορτονομῆς.

✱

Δὲν θὰ λειψῶσιν ὅμως οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους. Ἐκλήθη μάλιστα ἡ Βουλὴ διὰ νὰ παρευρεθῇ σύσσωμος καὶ παράσχῃ τὴν βαρύτητά της. Δὲν πιστεύομεν νὰ φέρῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, διότι, κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν φίλου φυσικομαθηματικοῦ, τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα καταλέγεται εἰς τὰ κοῦφα σώματα.

Ἡ Ζῶ

Η ΘΟΔΩΡΑ

ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΣΑΡΔΟΥ ΜΕΤΕΝΕΧΘΕΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου

ΣΚΗΝΗ Α'

Ὁ στρατιώτης τοῦ 3 λόχου τοῦ 2 τάγματος τοῦ 1 συντάγματος Σταμίτης Λόρδας εἰσέρχεται εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἔνθα ἡ ποθητὴ τῆς καρδίας του Θεδώρα κόπτει αὐγολέμονον διὰ τοὺς παρασκευασθέντας ντολμάδες, προχωρεῖ ὠχρὸς καὶ βαρύθυμος, καὶ μὲ φωνὴν πένθιμον ἀνακράζει :

— Θεδώρα! σὲ κατήγγισαν.

Ἡ Θεδώρα χωρὶς ν' ἀφίσῃ τὴν ἐργασίαν τῆς :

— Τί λές, βρέ χάχα ;

Ὁ Λόρδας ἰσχυρότερον :

— Σοῦ λέγω, ὅτι σὲ κατήγγισαν, ὅτι μᾶς ἀφάνισαν, μᾶς κατέστρεψαν !...

Καὶ ἐνταυτῷ χώνει τὰς χεῖρας εἰς τὴν λοπάδα καὶ ἀρπάζει δύο ντολμάδες, τοὺς ὁποίους καταδροχθίζει.

Ἡ Θεδώρα μανιώδης :

— Βγάλ' τὰ κούτσουρά σου ἀπ' ἐκεῖ !... Μίλα, βρέ κορόϊδο τῆς φανταρίας, τί ἐπαθες ;

— Μὰ δὲν ἀκούς λοιπὸν ; σὲ κατήγγισαν σοῦ λέγω !

— Ποῖος μὲ κατήγγισε ;

— Ὁ Τρικούπης !

— Ὁ Τρικούπης ;... Καὶ τί ἔχω νὰ κάνω μαζί του ;

— Ξέρω κ' ἐγὼ !... νά, ἀπὸ ζηλοτυπίας φυσικά !...

— Μὰ τί ἔκαμα ;

— Πάλι !... Σοῦ λέγω πῶς κατήγγισε τὴ Θεδώρα !...

— Τὴ σάλπιγγα ;

— Ναί, τὴ σάλπιγγα, τὸ ἀποχωρητήριο καὶ μαζί μὲ τὴν σάλπιγγα καὶ ἐσὲ καὶ τὰς συνεντεύξεις μας καὶ τὸν ἔρωτά μας !... Πῶς θὰ πηγαίνω ἐγὼ τώρα ἀπὸ τὸ Μεταξουργεῖον εἰς τὰ Παραπήγματα χωρὶς σάλπιγγα ;... Σοῦ λέγω πῶς μᾶς ἀφάνισε !

— Καὶ γι' αὐτὸ χάνεσαι, βρέ βλάκα ;... Δὲν ἔμπορὶς νὰ ξέρῃς τὴν ὥρα καὶ νὰ γυρίσῃς εἰς τὸν στρατῶνα ;

— Καὶ ποῦ νὰ τὴν ἴδῃ τὴν ὥρα ;

— Ἐς τὸ ρωλόγι.

— Καὶ ποῦ νὰ ἴδῃ τὸ ρωλόγι ;

— Σὲ κανένα μπακάλικο... σὲ κανένα καφεναῖο...